Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

25 iunie 2020*

„Recurs – Clauză compromisorie – Personalul misiunilor internaționale ale Uniunii Europene – Concurs intern – Nereînnoirea unui contract de muncă – Act separabil de contract”

În cauza C-730/18 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 23 noiembrie 2018,

SC, reprezentată de A. Kunst, Rechtsanwältin, și de L. Moro, avvocatessa,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Eulex Kosovo, reprezentată de E. Raoult, avocate,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, domnii M. Safjan și L. Bay Larsen (raportor), doamna C. Toader și domnul N. Jääskinen, judecători,

avocat general: domnul E. Tanchev,

grefier: domnul M. Longar, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 noiembrie 2019,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 5 martie 2020,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, SC solicită anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 19 septembrie 2018, SC/Eulex Kosovo (T-242/17, denumită în continuare „ordonanța atacată”, EU:T:2018:586), de respingere a acțiunii sale prin care solicita, în temeiul articolelor 272 și 340 TFUE, în primul rând, constatarea faptului că Eulex Kosovo își încălcase obligațiile contractuale și extracontractuale în privința sa, în al doilea rând, constatarea faptului că concursul intern organizat de

* Limba de procedură: engleza.

Eulex Kosovo în anul 2016 pentru ocuparea postului de procuror (concursul EK30077) (denumit în continuare „concursul intern din anul 2016”) și nereînnoirea contractului său de muncă erau nelegale, precum și, în al treilea rând, repararea prejudiciului material și moral care ar rezulta din încălcarea, de către Eulex Kosovo, a obligațiilor sale contractuale și extracontractuale.

Cadrul juridic

2 Articolul 10 alineatul (3) din Acțiunea comună 2008/124/PESC a Consiliului din 4 februarie 2008 privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, Eulex Kosovo (JO 2008, L 42, p. 92) prevede:

„Condițiile de angajare, precum și drepturile și obligațiile personalului internațional și local se stabilesc prin contracte între Eulex Kosovo și membrii personalului vizat.”

Istoricul cauzei

3 Misiunea Eulex Kosovo a fost creată prin Acțiunea comună 2008/124 și ulterior a fost prelungită în mai multe rânduri.

4 SC a fost angajată de Eulex Kosovo, în calitate de procuroare, pe baza a cinci contracte pe durată determinată succesive, în perioada cuprinsă între 4 ianuarie 2014 și 14 noiembrie 2016. Primele două contracte conțineau o clauză compromisorie care a desemnat „instanțele din Bruxelles” (Belgia) ca fiind competente în cazul unui litigiu care decurge din contract. Ultimele trei contracte prevedeau, la articolul 21 al fiecăruia dintre ele, competența „Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 272 [TFUE]” pentru orice litigiu care decurge din contract sau referitor la acesta.

5 Articolul 1.2. din ultimul contract dintre Eulex Kosovo și recurentă prevede că „[d]ocumentele următoare fac parte integrantă din contract (după validare): CONOPS/OPLAN, inclusiv Codul de conduită (CdC) și Procedurile operaționale standard (POS)”.

6 La 1 iulie 2014, SC a primit o notificare din partea superiorului său ierarhic cu privire la organizarea unui concurs intern pentru postul de procuror, dat fiind că, în temeiul planului operațional (denumit în continuare „OPLAN”), trebuia redus numărul procurorilor, iar articolul 4.3 din Procedurile operaționale standard privind reorganizarea (denumite în continuare „POS privind reorganizarea”) prevedea un concurs în astfel de circumstanțe. Concursul intern a avut loc în vara anului 2014, iar ulterior a fost anulat.

7 La 24 iunie 2016, SC a fost informată printr-o scrisoare a biroului de resurse umane al Eulex Kosovo că un nou concurs intern pentru postul de procuror era prevăzut pentru luna iulie 2016, ca urmare a reducerii numărului de posturi disponibile.

8 Prin scrisoarea din 30 septembrie 2016 a șefei biroului de resurse umane, SC a fost informată cu privire la eșecul său la concursul intern din anul 2016 (denumită în continuare „decizia privind concursul intern din anul 2016”). Prin aceeași scrisoare, SC a fost informată că contractul său de muncă, care urma să expire la 14 noiembrie 2016, nu va fi reînnoit și că modalitățile referitoare la această încetare a contractului îi vor fi comunicate ulterior (denumită în continuare „decizia privind nereînnoirea contractului de muncă”).

9 Prin scrisoarea din 10 octombrie 2016, SC a introdus o contestație la șefa de misiune împotriva deciziei privind concursul intern din anul 2016 și a deciziei privind nereînnoirea contractului său de muncă.

10 Prin scrisoarea din 31 octombrie 2016, această șefă de misiune a respins contestația formulată de SC.

Acțiunea în fața Tribunalului și ordonanța atacată

11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 25 aprilie 2017, SC a introdus o acțiune care cuprinde în esență patru capete de cerere. Prin intermediul primului și al celui de al doilea capăt de cerere se urmărea ca Tribunalul să constate că Eulex Kosovo își încălcase obligațiile contractuale și extracontractuale. Prin intermediul celui de al treilea capăt de cerere, SC solicita Tribunalului să statueze că decizia privind concursul intern din anul 2016 și decizia privind nereînnoirea contractului său de muncă erau nelegale. Al patrulea capăt de cerere urmărea obligarea Eulex Kosovo la repararea prejudiciilor materiale și morale care ar rezulta din încălcarea obligațiilor sale contractuale și extracontractuale.

12 În susținerea acestei acțiuni, SC a invocat cinci motive. Primul motiv se întemeia pe încălcarea POS privind reorganizarea, precum și a Procedurilor operaționale standard privind selecția personalului. Al doilea motiv se întemeia pe încălcarea acestor proceduri operaționale standard, a Codului de conduită și de disciplină al Eulex Kosovo, a principiilor contractuale ale echității și bunei-credințe, precum și a dreptului la bună administrare. Al treilea, al patrulea și al cincilea motiv se întemeiau în esență pe o încălcare a diverse principii de drept al Uniunii și a deciziilor adoptate de Eulex Kosovo. Pe de altă parte, SC a invocat răspunderea contractuală și răspunderea extracontractuală a Eulex Kosovo.

13 Prin act separat depus la grefa Tribunalului la 24 august 2017, Eulex Kosovo a ridicat o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Recurenta și-a prezentat observațiile în această privință la 20 octombrie 2017.

14 Prin ordonanța atacată, Tribunalul, fără a examina această excepție de inadmisibilitate, a respins, în temeiul articolului 126 din Regulamentul de procedură, acțiunea introdusă de SC ca fiind, în parte, vădit inadmisibilă și în parte, vădit nefondată.

15 Pentru a stabili caracterul vădit inadmisibil al celui de al treilea capăt de cerere al acestei acțiuni, în primul rând, Tribunalul a statuat că decizia privind concursul intern din anul 2016 putea fi separată de contractul de muncă dintre SC și Eulex Kosovo (denumit în continuare „contractul de muncă”). În al doilea rând, Tribunalul a statuat că și decizia privind nereînnoirea contractului de muncă putea fi separată de acest contract. În al treilea rând, pe baza elementelor menționate, Tribunalul a apreciat că acest capăt de cerere trebuia considerat o cerere de anulare în temeiul articolului 263 TFUE și că o astfel de cerere trebuia respinsă ca fiind vădit inadmisibilă, întrucât fusese introdusă tardiv de SC.

Concluziile părților

16 Prin recursul formulat, SC solicită Curții:

– anularea ordonanței atacate;

– cu titlu principal, admiterea acțiunii, cu excepția celui de al cincilea motiv;

– cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și

– obligarea Eulex Kosovo la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

17 Eulex Kosovo solicită Curții:

– respingerea recursului și

– obligarea SC la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

18 SC invocă cinci motive în susținerea recursului formulat. Primul motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 272 TFUE. Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare a acestui articol, a dreptului la o cale de atac efectivă și a principiului egalității de tratament. Al treilea motiv se întemeiază pe o încălcare a POS privind reorganizarea, a dreptului la bună administrare, a principiului imparțialității și a obligației de motivare. Al patrulea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolelor 268 și 270 TFUE. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea acestor din urmă articole și a articolului 272 TFUE, precum și a articolelor 31 și 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Argumentația părților

19 Prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al doilea motiv, care trebuie analizat mai întâi, SC susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că decizia privind concursul intern din anul 2016, precum și decizia privind nereînnoirea contractului său de muncă trebuiau considerate decizii administrative care pot fi separate de acest contract și atunci când a considerat, în consecință, că acestea nu puteau fi contestate în temeiul articolului 272 TFUE.

20 În ceea ce privește, în primul rând, decizia privind concursul intern din anul 2016, SC arată că această decizie a fost adoptată pe baza POS privind reorganizarea. În acest context, Tribunalul nu ar fi putut considera în mod valabil că această decizie nu fusese adoptată în temeiul contractului de muncă, în condițiile în care articolul 1.2 din acest contract prevedea în mod explicit că procedurile operaționale standard „fac parte integrantă din contract” la fel ca OPLAN.

21 În aceste condiții, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că SC nu invoca niciun motiv întemeiat pe clauzele contractului încheiat cu Eulex Kosovo, în condițiile în care aceasta invocase mai multe motive întemeiate pe încălcarea POS privind reorganizarea.

22 În ceea ce privește, în al doilea rând, decizia privind nereînnoirea contractului său de muncă, SC susține că Tribunalul a statuat în mai multe cauze că o astfel de decizie era legată de contract. Simpla lipsă, din contractul menționat, a unei clauze care să prevadă reînnoirea acestuia nu ar avea niciun efect asupra temeiniciei unei astfel de concluzii.

23 SC adaugă că abordarea reținută de Tribunal în ordonanța atacată ar conduce la împiedicarea sistematică a agenților Eulex Kosovo să conteste în fața Curții cea mai mare parte a criticilor în materie de încadrare în muncă care le sunt adresate și în special să repună în discuție deciziile cele mai grave luate în privința lor. O astfel de abordare ar constitui o încălcare a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului egalității de tratament.

24 Eulex Kosovo susține că abordarea reținută de Tribunal este conformă cu jurisprudența constantă a Curții potrivit căreia articolul 272 TFUE trebuie interpretat în mod restrictiv.

25 Într-adevăr, clauza compromisorie care figurează în contractul de muncă nu ar viza decât litigiile care decurg din contractul menționat sau referitoare la acesta. Numai chestiunile care nu pot fi disociate de acesta ar fi, așadar, de competența Tribunalului în temeiul articolului 272 TFUE. Or, deși măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a deciziilor Consiliului Uniunii Europene au efectiv consecințe asupra agenților Eulex Kosovo, acestea ar trebui totuși considerate acte administrative care pot fi separate de acest contract.

26 Astfel, decizia privind concursul intern din anul 2016 își are originea într-o decizie externă a Eulex Kosovo, iar nu în contractul menționat. Această decizie externă ar fi fost transcrisă în OPLAN și ulterior pusă în aplicare în cadrul definit de procedurile operaționale standard.

27 În această privință, nu se poate considera că OPLAN și procedurile operaționale standard constituie documente contractuale. Desigur, din articolul 1.2 din contractul de muncă ar reieși că aceste documente fac parte integrantă din contractul menționat. Cu toate acestea, ar fi vorba despre acte cu aplicabilitate generală care nu s-ar limita în mod necesar la aspecte de natură contractuală.

28 În ceea ce privește decizia privind nereînnoirea contractului de muncă, Tribunalul și-ar fi întemeiat în mod corect concluziile pe lipsa, din contractul dintre Eulex Kosovo și SC, a unei clauze privind reînnoirea sa.

29 Pe de altă parte, SC nu ar fi îndreptățită să reproșeze Tribunalului că și-a declinat în mod general competența întemeiată pe clauza compromisorie, întrucât acesta ar fi respins acțiunea numai în măsura în care era, în parte, vădit inadmisibilă și, în parte, vădit nefondată, fără a exclude posibilitatea de a introduce o acțiune întemeiată pe articolul 263 TFUE.

Aprecierea Curții

30 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 272 TFUE constituie o dispoziție specifică ce permite sesizarea instanței Uniunii în temeiul unei clauze compromisorii prevăzute de părți pentru contracte de drept public sau de drept privat, fără nicio limitare legată de natura acțiunii introduse în fața instanței Uniunii (Hotărârea din 26 februarie 2015, Planet/Comisia, C-564/13 P, EU:C:2015:124, punctul 23, și Hotărârea din 7 noiembrie 2019, Rose Vision/Comisia, C-346/18 P, nepublicată, EU:C:2019:939, punctul 99).

31 Pe de altă parte, dintr-o jurisprudență constantă a Curții rezultă că acțiunea în anulare în temeiul articolului 263 TFUE este deschisă împotriva tuturor actelor adoptate de instituții, indiferent de natură sau de formă, care urmăresc să producă efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația juridică a acestuia (Hotărârea din 9 septembrie 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Comisia, C-506/13 P, EU:C:2015:562, punctul 16; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, EU:C:1981:264, punctul 8).

32 Cu toate acestea, astfel cum a amintit Tribunalul la punctul 36 din ordonanța atacată, în cazul unui contract între un reclamant și una dintre instituții, instanța Uniunii nu poate fi sesizată cu o acțiune în temeiul articolului 263 TFUE decât dacă actul atacat urmărește să producă efecte juridice obligatorii care se situează în afara raportului contractual dintre părți și care implică exercitarea prerogativelor de putere publică conferite instituției contractante în calitatea sa de autoritate administrativă (Hotărârea din 9 septembrie 2015, Lito Maieftiko Gynaiko/Comisia, C-506/13 P, EU:C:2015:562, punctul 20, și Hotărârea din 28 februarie 2019, Alfamicro/Comisia, C-14/18 P, EU:C:2019:159, punctul 50).

33 În speță, Tribunalul a statuat, la punctele 39 și, respectiv, 45 din ordonanța atacată, că decizia privind concursul intern din anul 2016 și decizia privind nereînnoirea contractului de muncă nu își găseau temeiul în contractul de muncă. Acesta a dedus de aici, la punctul 46 din ordonanța atacată, că, deși SC și-a întemeiat în mod expres al treilea capăt de cerere al acțiunii sale în primă instanță pe articolul 272 TFUE, trebuie să se considere că capătul de cerere menționat constituie o cerere în anulare formulată în temeiul dispozițiilor articolului 263 TFUE.

34 În primul rând, pentru a constata că decizia privind concursul intern din anul 2016 putea fi separată de contractul de muncă, Tribunalul a arătat mai întâi, la punctul 40 din ordonanța atacată, că acest concurs a fost organizat de Eulex Kosovo ca urmare a deciziei de a reduce efectivele acestei misiuni care rezulta din aprobarea OPLAN de către Consiliu și a planului de desfășurare al Eulex Kosovo de către comandantul operațiunilor civile. Tribunalul a dedus de aici că decizia de a organiza concursul menționat constituia un act administrativ care nu fusese adoptat în temeiul contractului de muncă.

35 Tribunalul s-a întemeiat în continuare, la punctul 41 din ordonanța atacată, pe împrejurarea că decizia privind concursul intern din anul 2016 fusese adoptată de comitetul de selecție în cadrul regimului descris la punctul 40 din această ordonanță pentru a concluziona, la punctul 42 din ordonanța menționată, că decizia privind concursul intern din anul 2016 se situa în afara raportului contractual dintre SC și Eulex Kosovo și rezulta din exercitarea prerogativelor de putere publică conferite Eulex Kosovo în calitatea sa de autoritate administrativă.

36 Cu toate acestea, trebuie să se arate, pe de o parte, că, prin faptul că a statuat că decizia privind concursul intern din anul 2016 se înscria în contextul unui regim definit de OPLAN și de planul de desfășurare al Eulex Kosovo, Tribunalul a descris în mod incomplet cadrul juridic care guvernează adoptarea acestei decizii. Astfel, potrivit susținerii lui SC cu care Eulex Kosovo este de altfel de acord, modalitățile de organizare a acestui concurs erau de asemenea definite, în parte, de POS privind reorganizarea.

37 Pe de altă parte, în ceea ce privește natura contractuală sau statutară a normelor prevăzute de OPLAN și de POS privind reorganizarea, din articolul 10 alineatul (3) din Acțiunea comună 2008/124 reiese că condițiile de angajare și drepturile și obligațiile personalului internațional și local se stabilesc prin contracte între Eulex Kosovo și membrii personalului.

38 Or, este cert că articolul 1.2 din contractul de muncă prevede în mod explicit că OPLAN și procedurile operaționale standard fac parte integrantă din acest contract.

39 În consecință, revenea Tribunalului sarcina de a interpreta articolul 1.2 din contractul de muncă, pentru a aprecia domeniul de aplicare al acestei dispoziții și în special eventualele efecte ale acesteia asupra naturii contractuale sau statutare pe care o prezentau, în privința SC, normele prevăzute în OPLAN și în POS privind reorganizarea. Întrucât nu a efectuat în prealabil această interpretare, Tribunalul nu putea considera în mod valabil că o decizie individuală privind situația SC în cadrul Eulex Kosovo, adoptată în cadrul unui regim definit printre altele de OPLAN și de POS privind reorganizarea, producea efecte juridice obligatorii care se situează în afara raportului contractual dintre SC și Eulex Kosovo.

40 În această privință, constatarea faptului că decizia privind concursul intern din anul 2016 a fost adoptată pentru a da curs deciziei de a reduce efectivele Eulex Kosovo, al cărei caracter separabil de contractul de muncă nu a fost contestat, nu poate permite Tribunalului să se pronunțe fără a determina și domeniul de aplicare al articolului 1.2 din acest contract.

41 Astfel, din moment ce articolul 10 alineatul (3) din Acțiunea comună 2008/124 prevede că drepturile și obligațiile personalului internațional al Eulex Kosovo sunt definite prin contract, nu se poate exclude de la bun început ca deciziile generale privind organizarea Eulex Kosovo să fie puse în aplicare prin decizii individuale privind statutul membrilor acestui personal care se înscriu în cadrul raporturilor contractuale dintre Eulex Kosovo și acești membri.

42 Rezultă din cele ce precedă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 42 din ordonanța atacată, cu privire la caracterul separabil al contractului de muncă de decizia privind concursul intern din anul 2016, fără să fi interpretat mai întâi articolul 1.2 din acest contract.

43 În al doilea rând, pentru a constata că decizia privind nereînnoirea contractului de muncă putea fi separată de acesta, Tribunalul s-a întemeiat, la punctul 45 din ordonanța atacată, pe afirmația potrivit căreia contractul menționat nu conținea o clauză care să prevadă reînnoirea sa. Tribunalul a dedus de aici că decizia de a-i oferi sau de a nu-i oferi lui SC un nou contract nu decurgea din clauzele care o leagă de Eulex Kosovo, ci doar deduce consecințele deciziei privind concursul intern din anul 2016.

44 În această privință, pe de o parte, trebuie să se arate că din concluzia care figurează la punctul 42 din prezenta hotărâre rezultă că Tribunalul nu se putea întemeia în mod valabil pe legătura care există între decizia privind concursul intern din anul 2016 și decizia privind nereînnoirea contractului de muncă pentru a stabili că această din urmă decizie producea efecte juridice obligatorii care se situau în afara raportului contractual dintre SC și Eulex Kosovo.

45 Pe de altă parte, deși împrejurarea că contractul de muncă nu conține vreo clauză care să prevadă în mod expres reînnoirea sa în împrejurări predeterminate poate fi relevantă pentru aprecierea temeiniciei acțiunii în primă instanță introduse de SC, aceasta nu implică în mod necesar că legalitatea deciziei privind nereînnoirea acestui contract poate fi apreciată fără a se ține seama de clauzele contractului menționat.

46 Astfel, dat fiind că din textul articolului 4.3 din POS privind reorganizarea, al cărui caracter contractual ar fi trebuit apreciat de Tribunal, reiese că acest articol stabilește o legătură între rezultatele concursului intern și nereînnoirea contractului de muncă, legalitatea deciziei menționate va trebui apreciată ținând seama de acest articol.

47 În consecință, motivele reținute de Tribunal la punctul 45 din ordonanța atacată nu erau suficiente pentru a justifica concluzia potrivit căreia decizia privind nereînnoirea contractului de muncă putea fi separată de acest contract.

48 În al treilea rând, motivul care figurează la punctul 43 din ordonanța atacată, potrivit căruia SC nu invoca niciun motiv, critică sau argument întemeiat pe clauzele contractului de muncă, nu poate fi suficient pentru a justifica concluzia la care a ajuns Tribunalul.

49 Desigur, este cert că SC se prevala în mare măsură, în susținerea celui de al treilea capăt de cerere, de diverse încălcări ale dispozițiilor POS privind reorganizarea. Cu toate acestea, Tribunalul nu putea stabili că aceste dispoziții nu prezentau, în privința SC, o natură contractuală, fără să fi procedat în prealabil la interpretarea articolului 1.2 din contractul de muncă.

50 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se concluzioneze că Tribunalul nu se putea întemeia în mod valabil pe constatările efectuate la punctele 42 și 45 din ordonanța atacată pentru a recalifica, la punctul 46 din această ordonanță, cererea formulată în cel de al treilea capăt de cerere al acțiunii în primă instanță, iar apoi să stabilească pe această bază, la punctul 51 din ordonanța menționată, caracterul tardiv al acestei cereri, din care ar rezulta inadmisibilitatea acestui capăt de cerere.

51 Prin urmare, al treilea aspect al celui de al doilea motiv invocat de SC trebuie admis.

52 Întrucât Tribunalul s-a întemeiat, la punctele 54, 55, 71 și 72 din ordonanța atacată, pe caracterul inadmisibil al celui de al treilea capăt de cerere al acțiunii în primă instanță pentru a respinge celelalte capete de cerere ale acestei acțiuni, se impune anularea acestei ordonanțe, în ansamblul său, fără a fi necesară examinarea celorlalte aspecte ale celui de al doilea motiv și nici a celorlalte motive de recurs.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

53 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aceasta poate, atunci când anulează hotărârea Tribunalului, să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată.

54 Această situație nu se regăsește în speță.

55 Astfel, mai întâi, Tribunal mai trebuie, având în vedere motivul de anulare reținut, să interpreteze articolul 1.2 din contractul de muncă, ceea ce constituie o apreciere de fapt (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 octombrie 2015, Comisia/ANKO, C-78/14 P, EU:C:2015:732, punctul 23, precum și Ordonanța din 21 aprilie 2016, Borde și Carbonium/Comisia, C-279/15 P, nepublicată, EU:C:2016:297, punctele 30-32), pentru a se pronunța cu privire la caracterul separabil al acestui contract de decizia privind concursul intern din anul 2016 și de decizia privind nereînnoirea contractului menționat.

56 În continuare, trebuie subliniat că Tribunalul nu a examinat nici excepția de inadmisibilitate invocată de Eulex Kosovo, nici temeinicia celui de al treilea capăt de cerere al acțiunii în primă instanță, deși o astfel de examinare ar fi necesară dacă deciziile menționate la punctul anterior din prezenta hotărâre ar trebui considerate ca fiind legate de raportul contractual dintre SC și Eulex Kosovo.

57 În sfârșit, în ipoteza în care Tribunalul ar considera în final că acest capăt de cerere este admisibil, acesta ar trebui, având în vedere considerațiile enunțate la punctul 52 din prezenta hotărâre, să reexamineze celelalte capete de cerere ale acțiunii.

58 Prin urmare, cauza trebuie trimisă spre rejudecare Tribunalului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

59 Întrucât cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului, se impune ca cererile privind cheltuielile de judecată aferente prezentei proceduri de recurs să se soluționeze odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 19 septembrie 2018, SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586).

2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.

3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Semnături